

ger, jfr. færdselslovens §§ 110–113 og 115, som ikke berøres af lovforslaget.

Justitsministeriet er ligeledes enig med udvalget i, at den regres, som herefter skal kunne gennemføres ved civilt søgsmål på grundlag af en aftale ved fastsættelsen af policevilkårene, bør begrænses til særlig graverende tilfælde, hvor præventive hensyn fortsat må antages at spille en vis rolle, nemlig tilfælde, hvor forsikringsbegivenheden er fremkaldt forsætligt eller ved en uagtsomhed, der har karakter af *grov hensynsløshed*.

3.5 Ændring af forsikringssummerne.

Størrelsen af den lovpligtige forsikringsdækning behandles i betænkningen side 119–131 og 151–153.

Efter de gældende regler i færdselslovens § 105, stk. 2, skal den lovpligtige ansvarsforsikring dække *personskade med indtil 10 mill. kr. og tingsskade med indtil 1 mill. kr.* for de skader, der er forårsaget ved en enkelt begivenhed.

Siden der i 1918 blev indført særlige regler om lovpligtig ansvarsforsikring, er disse forsikringssummer løbende blevet reguleret.

De gældende beløbsgrænser blev for personskade senest ændret ved lov nr. 162 af 28. april 1971, idet den tidligere gældende forsikringssum for hver enkelt personskade blev ophævet samtidig med, at der blev indført en maksimal dækning på 10 mill. kr. for personskade ved en enkelt begivenhed. Der henvises til Folketingstidende 1970/71, tillæg A, sp. 2299 f.

Ved færdselsloven af 1976 blev forsikringssummen for tingsskade forhøjet til 1 mill. kr.

Trafikerstatningsudvalget anfører i betænkningen side 128, at det er udvalgets opfattelse, at der under hensyn til den økonomiske udvikling siden 1976 er et afgørende behov for en meget væsentlig forhøjelse af grænserne for forsikringsdækningen efter den lovpligtige ansvarsforsikring for trafikskader. Den stigning i erstatningsniveauet, der må forventes efter ikrafttrædelsen (den 1. oktober 1984) af lov nr. 228 af 23. maj 1984 om erstatningsansvar, vil yderligere aktualisere en regulering af forsikringsdækningen.

Assurandør-Societetet har over for udvalget oplyst, at selv en betydelig forhøjelse af forsikringsdækningen i sig selv næppe vil medføre præmiestigninger. Udgifterne til genforsikring vil dog kunne medføre nogen stigning. Assurandør-Societetet har dog samtidig fremhævet, at det af forsikringstekniske hensyn er ønskeligt, at der fastsættes et størsteløb for forsikringsdækningen.

Udvalget finder, at det af hensyn til skadelidte for så vidt angår personskade er påkrævet, at den lovpligtige ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i alle tilfælde giver fuldstændig forsikringsmæssig dækning for de erstatningsbeløb, der skal udredes.

Det kan med hensyn til tingsskade være tvivlsomt, i hvilket omfang sådan skade bør dækkes af den lovpligtige ansvarsforsikring. Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at ikke alene hensynet til skadelidte, men også hensynet til skadevolder taler for en væsentlig forhøjelse af forsikringsdækningen for tingsskade. Den, der tegner en lovpligtig ansvarsforsikring, bør kunne regne med at være fuldstændig dækket med hensyn til de skader, han kan forvolde ved kørslen.

Størrelsen af den lovpligtige forsikringsdækning har i færdselslovens § 105 som nævnt hidtil været fastsat til et bestemt beløb for henholdsvis personskade og tingsskade.

For at undgå med regelmæssige mellemrum at skulle ændre færdselsloven med henblik på at føre de lovpligtige forsikringsdækningsbeløb à jour under hensyn til den fremtidige udvikling i erstatningsniveauet, foreslår udvalget, at der indføres regler om regulering af forsikringsdækningsbeløbene. Reguleringen skal efter udvalgets forslag ske i overensstemmelse med den måde, hvorpå erstatningsbeløb reguleres efter erstatningsansvarsloven, jfr. denne lovs § 15, dvs. en løbende indeksregulering, som justitsministeren hvert år fastsætter i en bekendtgørelse.

På denne baggrund har udvalget foreslået forsikringsdækningen for personskader forhøjet til 50 mill. kr. og for tingsskade til 10 mill. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Justitsministeriet er enig med trafikerstatningsudvalget i, at de gældende forsikringsdækningsbeløb bør forhøjes væsentligt med henblik på at sikre, at der bliver forsikringsdækning til alle skadelidte uanset skadernes omfang. Justitsministeriet er ligeledes enig med udvalget i at foreslå en løbende indeksregulering af forsikringsdækningsbeløbene, således at det høje niveau holdes i takt med inflationen og udviklingen i erstatningsniveauet efter erstatningsansvarsloven.

Justitsministeriet finder, at de beløb (50 mill. kr. for personskade og 10 mill. kr. for tingsskade for de ved enkelt begivenhed forårsagede skader), som udvalget har foreslået, i tilstrækkelig grad sikrer, at der bliver forsikringsdækning til alle skadelidte, selv i tilfælde af meget omfattende ulykker.

Udvalget har endvidere overvejet spørgsmålet, om der udover forsikringsdækningen bør kunne